

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

24. De Ecdicij senatoris liberalitate in pauperes, & diuina in eum,
omnemque eius posteritatem remuneratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

CRAN
ie ergo illi
a disponit
re, inquag
quisque suu
m committit
iusdamica
em ipse pater
teus, & plus
ergo quelli
nes pecunias
et tibi dimis
n curatior
ua faciebat
enim omnia
cras non
erni. Qued
re, & largi
monies pate
to autem iam
bam, spon
ille reliquo
es valde, &
n Christo
urem dñe
suo: Hinc
ona nobis
indiget fi
atio & di
liget eam
em, & ti
meatam

LIBER VI.

689

metem Dominum, qui secundum Deum il
lam diligit & sicutat. Qui dixit illi: Recte di
xisti. Perge ergo in Ecclesiam, & ora intentissi
me, atque illic reside, qui primus ingressu
fuerit, hic illi a Domino missus est sp̄sus.
Iuratur, ut viri usserat eius. Cumque oraf
fa, & federet, ingressus sum ego primus. Mit
tens ergo illa seruum suum continuo accersi
uit me, cœpitque interrogare dicens, Vnde es?
Ego autem dixi illi: Ex hac ciuitate sum talis
filius. Dixit autem mihi: Illius eleemosynarij?
Et dixit, Ita, illius sum filius. Tunc ait mihi:
Habes vxorem? Et dixi: Non, narrauique illi,
quæ mihi dixerat pater meus, & quæ ego re
sponderam ipsi: illa vero glorificans Domini
num, ait: Ecce bonus curator tuus misit tibi
vxorem, & pecunias, ut utaris utrisque cum ti
more Dei. Deditque mihi filiam suam, & pe
cunias. Ego autem oro, ut patris mei viam us
que in finem teneam.

Gregorii Turonensis li. 2. ca. 24. historie Francorum.
De Ecdicij senatoris liberalitate in pauperes, &
digna in eñ omnię q; eius posteritate remuneratię.

CAP. XXIV.

T Empore Sidonij Episcopi magna Bur
gundiam famas oppressit. Cumque po
puli per diuersas regiones dispergerentur, nec
ehec ullus qui pauperibus alimoniam largi
tur, Ecdicius quidam ex senatoribus hu
mus propinquus, magnam tunc rem in Deo
conf-

690 COLLATION: SACR.

confisus fecisse perhibetur. Nam iuidentem
fame, misit pueros suos cum equis & pia-
stris, per vicinas sibi civitates, ut eos qui hoc
inopia vexabantur, sibi adduceret. At illi can-
tes, cunctos pauperes quotquot inuenire po-
tuerunt, adduxerent ad domos eius. Ibique eos
per omne tempus sterilitatis pascens, ad mo-
ritu famis exemit. Fureque, vt multaque,
amplius quam quatuor millia promiscui-
xus. Adueniente autem ubertate, ordinatio-
rum euangeliorum, vnumquemque in locum sum
restituit. Post quorum discessum, vox ad eum
e cælis lapsa peruenit, dicens: Edici, que-
cisti rem hanc, tibi & semini tuo panis non de-
rit in sempiternum, eò quod obediens verbis
meis, & famem meam refectione pauperum
satiaueris. Quem Edicium mira velocitate
fuisse, multi commemorant. Nam quam
vice multitudinem Gororum cum decem
viris fugasse prescribitur. Sed & sanctus Paulus
Lugdunensis Episcopus, simile huic in ipsa fa-
me populis prestatissime perhibetur beneficium.
Exstat enim hodieque apud nos beatus Sido-
nii epistola, in qua eū declamariorie collaudat.
*Ioannes Bodinus libr. 3. cap. 1. De Magorum Lem-
mania, hominem in pauperes liberalem non posse &
magicis sortibus offendere.*

CAP. XXV.

Recenset Ioannes Bodinus modos quo-
dam ad sortes magicas præterredas. Ut,
inquit,